Ir a la versión castellana
.doc .htm .pdf

Versió catalana
.htm .doc

QUIN "JESÚS"?

Els meus comentaris al capítol "*Jesús*" de
EL DEVENIR DE UNA ILUSIÓN d'Alfredo Fierro (VII)

La resposta d'Alfredo Fierro
al meu anterior comentari

Apreciado Alfredo:

Crec que ja és hora de donar-li un merescut descans a "*la lupa*", la que jo he fet servir per anar llegint el teu capítol sobre Jesús, confiant que gent honesta, utilitzant una "*lupa no confesiona*l", segueixi contemplant els evangelis.

> Otra cosa es si los evangelios se contemplan con lupa no confesional

Només els "*evangelis*"? Permet-me que em repeteixi: no els "*evangelis*", sinó els "*diversos documents evangèlics*", però també han de passar sota "*la lupa*" (confessional o no confessional) tots els escrits (almenys els d'aquells dos primers segles) que es refereixen a "*Jesús*". Aquest conjunt d'escrits obligaria "*la lupa*" a fer hores extraordinàries per la seva desconcertant varietat.

> Els documents posen de manifest un panorama del primer cristianisme clapejat amb una desconcertant varietat de comunitats i sectes, rituals i creences sobre una entitat "Crist/Jesús", la majoria de les quals mostren poc terreny comú i cap autoritat central. També falta qualsevol idea de tradició apostòlica que remuntés a un home humà i al seu cercle de deixebles.
>
> Tota aquesta diversitat reflecteix expressions independents de les tendències religioses més àmplies del seu temps, basades sobre la expectativa del Regne del Déu, i sobre la creença en una força divina intermediària que proporciona el coneixement de Déu i un camí a la salvació.
>
> Earl Doherty
> *The Jesus Puzzle in a Nutshell*

És un fragment d'Earl Doherty que ja coneixes perquè l'he citat uns quants cops.

Segueix el meu consell:
Deixa els links per a una segona lectura

Una diversitat desconcertant

Més recentment, et parlava de "*batibull*" després de la lectura d'Eliseo Ferrer, un home nascut a Ontinyena, un poble de Huesca, que em sembla que posava lletra, consonants i vocals, a aquest "*batibull*".

> Aclaremos de antemano que el "cristianismo de los orígenes" fue un fenómeno enormemente complejo, donde confluyeron ideologías tan diversas…
>
> …toda una serie de ideologías y doctrinas alternativas que, frente a la decadencia de la religión de la Polis y en paralelo con la continua metamorfosis del judaísmo, filtraron sus contenidos

Segueix un altre consell:
No tots els links t'han d'interessar

¿Un "*batibull*" sobre Jesús als orígens del cristianisme?

A la lectura nocturna del petit llibre de Paolo Flores D'Arcais, autor que ja va sortir en comentaris anteriors, veig

> …tal que en la segunda mitad del siglo II, el cristianismo es un auténtico caleidoscopio, y quizá fuego de artificio, de fes distintas.
>
> Hasta el siglo IV existen tantos cristianismos, todos igualmente legitimados, que en común solo tienen la veneración por Jesús crucificado y resucitado, pero que profesan sobre él, su naturaleza y su enseñanza, doctrinas alternativas, opuestas, incompatibles.

Jesús. La invención del Dios cristiano

Molt difícilment, d'aquesta "*varietat desconcertant*", d'aquest "*batibull*" i d'aquestes "*fes diferents*" i de "*tants cristianismes*" ens podrà sorgir una figura unitària de Jesús.

Afegim a això algunes frases teves:

> …aunque en Jesús se cree mucho, de él se sabe poco
>
> …ese Jesús del que no se sabe mucho
>
> …de él no hay sino noticia muy incompleta

I així puc estar d'acord amb tu:

> La ignorancia acerca de quién fue Jesús ha permitido toda clase de especulaciones sobre su vida: un tierno amante de los niños, un profeta apocalíptico que amenaza a los pecadores con infierno, un defensor de pecadoras, un enamorado de Magdalena o bien modelo de célibes; pacifista a ultranza o, al contrario, un fanático, quizás un revolucionario antirromano.

Alguns s'animarien a ampliar aquesta llista. Per exemple, Larry W. Hurtado, autor que ja ha sortit a un comentari anterior, i que tu no deixes de citar...

- profeta
- pretendiente a mesías
- exorcista/sanador
- santo/jasid
- chamán/mago
- maestro/rabbí
- sabio
- cuentacuentos
- inteligente orador
- revolucionario
- crítico de las altas esferas
- amigo de los marginados sociales
- judío liberal adelantado a su época

…oferint, a més, un bon assortiment per concretar la intenció de Jesús

- fundar una nueva religión o movimiento religioso
- reformar el judaísmo
- llamar a Israel al arrepentimiento como nación
- anunciar el reino escatológico de Dios
- promover la caída del colonialismo romano en la Palestina judía
- alentar nuevas pautas de interacción social
- articular un estilo de vida más libre y despreocupado

Larry W. Hurtado
Señor Jesucristo
La devoción a Jesús en el cristianismo primitivo
Pàg.77
Ediciones Sígueme

I jo m'animaria a ampliar (o potser a precisar) aquesta llista de L. W. Hurtado presentant Jesús (segons el *Document Q*) com el que exigeix al seu Déu que compleixi, ja d'una vegada, la promesa que va fer al seu poble a través del profeta Ezequiel

SANTIFICA EL TEU NOM!!

Jo santificaré el meu gran nom...
Us prendré d'entre els altres pobles,
us aplegaré de tots els països
i us faré tornar a la vostra terra...
Vosaltres sereu el meu poble;
i jo seré el vostre Déu.

Ez 36, 22-28

Això ja ho demanava la Sinagoga recitant el *Quaddish*

REUNEIX LES DOTZE TRIBUS D'ISRAEL

Què reivindicava "*Jesús i els seus*"?

En diàleg amb Juan Manuel Mauri ja l'advertia, ja fa uns quants anys (2012 – 2014), que…

> Podríem dir que de Jesús en sabem molt i en sabem molt poc.
>
> De Jesús en sabem molt: sabem totes (o moltes de) les imaginables possibilitats que, en el seu context històric, la vida i la praxis concretes de Jesús de Natzaret hagués pogut tenir. I en sabem molt poc, perquè no podem arribar a saber quina, de totes aquestes imaginables possibilitats, va ser la de Jesús.
>
> És veritat que dels "*inicios del cristianismo*" anem disposant de nous coneixements, que deixen oberta la porta a que cada investigador digui la seva.
>
> I aquests nous coneixements dels inicis del cristianisme ens posen davant d'una -per alguns, desconcertant- pluralitat, varietat i diversitat de grups/sectes de seguidors de Jesús: Avui dia m'agrada afegir: i de grups que, sense tenir el seu origen en Jesús de Natzaret, van acabar integrant-se en la "*gran església*".
>
> Sobre Jesús no hi ha cap misteri, sinó ignorància, desconeixement del que ell va fer i dir. Sobre Jesús no hi ha misteri, sinó existència de fórmules incomprensibles sobre ell, fórmules totes elles de pura creació humana que, en moments determinats de la història, van aconseguir un cert consens entre una gran part dels seus seguidors.

Ara no és el moment, però…

Els límits de la investigació històrica moderna
Imposar la nostra mentalitat… a Jesús
El misteri de Jesús … de déu … de la realitat

Veig que t'atreveixes a comparar Jesús amb el rei Artús, el de la *Taula Rodona*:

> Para historiadores no confesionales, y por mucho que les moleste a exegetas teólogos, la existencia y la vida de Jesús es casi tan desconocida como la del britano rey Arturo, envuelta en incienso y brumas de leyenda. En uno y otro caso leyendas más o menos tardías ocultan más que revelan al personaje, probablemente histórico, que les subyace.

I jo em puc preguntar si del rei Artús se n'han pogut dir tantes coses i tan diverses com les que s'han dit de Jesús.

De quins altres personatges històrics s'han dit tantes coses diverses?

M'agradaria que els qui parlen de Jesús (almenys els que pretenen fer-ho amb la "*lupa confessional*") seguissin l'exemple de l'Església, la qual, en la seva proclamació oficial, mai no ens parla "*de Jesús*"; només ens parla "*de Jesús segons…*" i té cura d'advertir-nos si el que escoltem és de Pau o de l'Apocalipsi o de la carta als Hebreus. O de quin d'un dels molt antics profetes.

L'antic professor de gramàtica, que encara perviu dins meu, diu que "*Jesús*" no pot ser el subjecte d'una oració principal.

I com comiat, avui, deixa'm dir-te que jo també...

> …me justifico pensando que estoy haciendo llegar a algunos lectores ideas y pensamientos que ya están dichos, pero que ellos no han leído en su formulación original.

Ben cordialment, doncs,

Miquel